

Angående de udemokratiske principper i Københavns Kommunes Nattelivsplan.

Det er nedslående ved gennemgangen af høringssvarene til Nattelivsplanen at opdage nattelivsbranchens skamridning af en, i det mindste i ånd og ord, demokratisk institution. De offentlige høringssvar skulle jo sikre at alle kommer ligeligt og magtfuldt til orde i forbindelse med de fremsatte forslag fra myndighedernes side.

Det der skulle have været et demokratisk, velargumenteret forum for borgernes indsigelser mod myndighedsmisbrug og meningsforvridende lobbyvirksomhed, er i stedet blevet til en polariseret, primitiv partshøring fra nattelivsbranchens organisationer.

De mange kritiske høringssvar fra borgerne synes jeg derimod lever smukt op til et demokratisk ideal, som netop skal sikre at mindre magtfulde grupper også bliver hørt, mens den uforbeholdne og ukritiske tilslutning til branchens dybt énsidige sagsfremstilling minder om autoritære regimers primitive sikring af deres egen magt.

Vi håber at kommunen til en afveksling vil vælge også at tage hensyn til borgernes argumenter og ikke kun en selvpromoverende nattelivsbranches i sagens natur asociale lobbyvirksomhed.

Vi beboere har desværre kun vore egne erfaringer fra vores egen alt for virkelige verden at komme med og har ikke råd til hverken heltidsansatte advokater og lobbyister til at føre vores sag. Det håber vi osse indgår i kommunens vurdering af både høringsmaterialet og hele Nattelivsplanen.

Jeg er næsten flov ved at fremføre denne indlysende, men dog sande banalitet: beboerne kæmper for deres ret til en human eksistens, der hvor de bor, mens nattelivsbranchen i sagens natur udelukkende kæmper for den størst mulige indtjening på de mest lempelige vilkår for dem selv. Noget Københavns Kommune alt for længe har støttet dem i (i hvert fald siden 2006).

Vi kan kun opfordre kommunen til at følge et godt demokratisk princip, nemlig at tage hensyn til den svage, men særligt udsatte part i en sag, i dette tilfælde byens plagede beboere, der her er ofre for stærke markedskræfter med rigelig kapital i ryggen. Netop den slags kommunen ifølge ideale, demokratiske principper skulle beskytte deres borgere imod.

Store kapitalinteresser (in casu: Nattelivsbranchen) er i sagens natur altid kyniske og selvcentrerede, men det er jo netop hvad vore egne demokratiske institutioner (in casu: Regeringen og Københavns Borgerrepræsentation) skulle beskytte os borgere imod. Indtil videre har det vist sig ikke at være tilfældet, men vi, byens borgere, håber på at det snart vil ændre sig og kommunen omsider vil tage sit ansvar overfor borgerne alvorligt.